

VOLEM COMPETIR SENSE DISTORSIONS

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Que als productors catalans de cava se'ls faci boicot a Espanya deu fer maleir l'Estatut a més d'un; el mateix li deu passar a "la Caixa", que es troba amb traves artificioses a la desitjada OPA sobre Endesa, amb l'afegit que el Tribunal de Defensa de la Competència ha actuat més com una corretja de transmissió política que no pas com un poder judicial diferenciat. Una vergonya en un suposat estat de dret amb la divisió dels tres poders clàssics. I tot perquè el Parlament de Catalunya ha fet la feina que li pertocava. Els empresaris afectats es pregunten: per què ens posen al mig d'aquest ball, quan el que volem és produir cava competitiu o gestionar millor una empresa que a les nostres mans seria més eficient?

Amb tantes interferències, fins i tot organismes de perfil tan poc combatiu com Foment del Treball, Cercle d'Economia o cambres de comerç fan comunicats que denoten que, entre la classe empresarial catalana, creix amb força la consciència que Espanya potser és un mal negoci,... i com més va, més mal negoci és. Es desprèn de l'IDESCAT: Catalunya ven cada vegada menys a la resta de l'Estat (40,7% de la seva producció el 2004, enfront del 42% 10 anys abans) i hi fa el 30% de les seves compres. A mesura que el mercat de la resta de l'Estat baixa, la seva importància s'aigualeix i la por atàvica a què la sobirana seria una ruïna es va esvaint. Amb una hipotètica sobirania no només seríem més rics i tindríem millors infraestructures i serveis, sinó que evitaríem frens irracionals d'arrel política, estaríem encara més oberts comercialment al món i la imatge exterior dels nostres productes i serveis milloraria. No ens calen privilegis per ningú ni tampoc aprofitats, ni promeses buides ni l'ombra dels tancs; que deixin fer, que solets prou que ens valem!